

højere, men også der har jeg svært ved at se, at det har den store betydning.

Alt i alt har jeg altså svært ved at se, at det hjælper. Der skal vi altså ind og se på flere ressourcer til kriminalforsorgen, så man har bedre tid til at sikre sig, at det er den rette person, der kommer ind og afsoner. Man har måske lavet undersøgelser i forvejen i forbindelse med rets-sagen eller andet, hvor man sikrer sig, at det er den rigtige. Det her er en mærkelig måde at lovgive på, og så må vi under udvalgsarbejdet stille nogle spørgsmål for at høre, hvor man overhovedet finder belæg for, at det her det skulle hjælpe, og måske også høre, hvad kriminalforsorgens vurdering er af de sager, der har været, og af, hvilke andre tiltag man kan iværksætte for at forhindre, at det sker igen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til fru Barfod.

Og det er hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne er positive over for lovforslaget, og det gælder især, som det gælder for andre ordføreres vedkommende, første halvdel af lovforslaget. Den del af lovforslaget har været gennemtygget grundigt i forbindelse med Straffelovrådets betænkning, og den har også været sendt i høring, så jeg skal som andre ordførere også springe direkte til det, hvor der, synes jeg, ligger nogle udfordringer i forbindelse med udvalgsarbejdet, nemlig det at man øger strafferammen i forbindelse med dem, der måtte få andre til at afsone deres straf for sig selv, eller for hvem det nu måtte være.

Vi stiller os uforstående over for, at det skulle være nødvendigt at hæve strafferammen så meget, som der står, selv om vi sådan set principielt ville være åbne over for at diskutere det, men problemet er for os at se, om det overhovedet vil virke. For os at se burde det være helt grundlæggende, at kriminalforsorgen havde ressourcer nok til at sikre sig, at de, der rent faktisk kommer til at afsone straffe, også er de rigtige personer.

Kl. 16.15

Det turde være helt banalt, at man er sikker på, at de, der sidder i fængsel, også er dem, der nu engang har begået forbrydelser og er blevet dømt herfor. Alt andet synes at være en form for krumspring for at komme over, hvor gærdet er lavest og måske også billigst i den her sammenhæng. Jeg vil sige, at det lidt virker som en form

for discountlovgivning, som regeringen lægger op til på det her område for at komme problemet med falske afsonere til livs.

Vi synes ikke, det er tilfredsstillende, at Folketinget bliver bedt om at tage stilling til lige præcis den del af lovforslaget om falske afsonere, når der ikke er nogen som helst vished for, at kriminalforsorgen samtidig får mulighed for at sikre, at de, der skal afsone straf, rent faktisk også er identiske med dem, som er blevet dømt for pågældende straffelovsovertrædelse.

Jeg kan sige, at vi også i forbindelse med udvalgsarbejdet vil bore nærmere i det spørgsmål. Jeg synes, at det jo må ligge lige for, at en regering og et parlamentarisk grundlag, som ønsker at stå for lov og orden, også sikrer sig, at det er dem, der overtræder loven og bliver straffet herfor, der rent faktisk kommer til at afsone. Det sker altså først og fremmest ved, at man får en simpel identifikation i forbindelse med, at man bliver indkaldt til strafafsoning.

Med disse ord ser vi frem til udvalgsarbejdet om lovforslaget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke for en overvejende positiv modtagelse af det lovforslag, vi behandler i dag. Men flere ordførere har været inde på en ting. Jeg tror, det var fru Anne Baastrup, der indledte med at sige, at lovforslaget ligesom var opdelt i to halvlege for nu at blive i fodboldsproget, og der var generelt en meget stor tilslutning og positiv tilkendegivelse, hvad angår lovforslagets såkaldt første halvleg, den del, der handler om forældelse, og det er jeg naturligvis glad for. Det er et godt og grundigt stykke arbejde, der er blevet lagt for dagen, men der var dog ordførere, som rejste et par problemstillinger undervejs.

Jeg tror, at hr. Per Dalgaard var den første, der rejste problemstillingen om bødefafsonere og forlængelse af forældelsesfristen og om, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at vælge en anden model, hvor man frem for en meget lang afsoningsperiode afløste det af muligheden for f.eks. samfundstjeneste. Til det vil jeg sige til hr. Per Dalgaard, at jeg i udgangspunktet synes, at det er et meget rigtigt princip, at man skelner mellem to typer personer, man vil inddrive bøde fra: Dem, der har betalingsmuligheden, og dem, der ikke har betalingsmuligheden.

Dem, der har betalingsmuligheden, synes jeg også det er rigtigt at give nogle vilkår at afdrage på, og jeg ser sådan set ikke noget problem i, at